

## ביאור בדרך אפשר

## ביאור בדרך אפשר

- 1 **יְהַבְרֵךְ הֵם בְּתַקְלֵית הַיַּחֲדוּד**, כי רק כפי שהם מאירים ומתגלים  
 2 לנבראים הם שתי הארות שונות ונבדלות זו מזו אבל כפי שהדברים הם  
 3 למעלה, הכול אחד כי שני האופנים הם התגלות אלוקית רק שב'סובב' מתגלה  
 4 כוח הבלתי-גבול, וב'ממלא' מתגלה כוח הגבול **שְׁלֹכֵן נְכַלְלִים** שני  
 5 העניינים **בְּשֵׁם אֶחָד, הַקְדוּשָׁה**  
 6 **בְּרוּךְ-הוּא, דְּקָדוּשׁ הוּא**  
 7 **מְלִשׁוֹן הַבְּדֻלָּה**, שהרי זו  
 8 המשמעות של המושג 'קדושה'  
 9 פרישות והבדלה מהחולין **דְּקָאֵי**  
 10 שמכוון **עַל בְּחִינַת ה'סוֹבֵב'**  
 11 שמאיר באופן של הבדלה וריחוק  
 12 מהעולם, ו**בְּרוּךְ-הוּא מְלִשׁוֹן**  
 13 **בְּרֻכָּה וְהַמְשַׁכָּה**, כמבואר  
 14 בחסידות שיברכה' פירושה המשכה  
 15 והתגלות של אור אלוקי מלמעלה  
 16 למטה (כמו שמצינו בלשון המשנה  
 17 דיני כלאיים – "המברך את הגפן",  
 18 כלומר מכופף את ענפי עץ הגפן לארץ  
 19 כדי להצמיח עץ נוסף וכד') **דְּקָאֵי**  
 20 שמכוון **עַל 'מְמַלְא', שְׁהֵם ב'**  
 21 **הַפְּכִים** מצד מהות האורות ואופן  
 22 ההארה שלהם, ו**אֶף-עַל-פִּי-כֵן**  
 23 שניהם גם יחד **נְכַלְלִים בְּשֵׁם**  
 24 **אֶחָד** והשם "הקדוש ברוך הוא" כולל  
 25 את שניהם יחד.  
 26 **וּבִיאור עֲנֵן בְּחִינַת 'מְמַלְא'**  
 27 **'סוֹבֵב'** בפרטיות יותר, הנה  
 28 **קְדוּשׁ** שכאמור פירושו מובדל **קָאֵי**  
 29 מכיון **עַל בְּחִינַת סוֹבֵב כֵּן**  
 30 **עֲלָמִין** שלא מתלבשת בעולמות  
 31 בפנימיות אלא מאירה עליהם  
 32 'מלמעלה' באופן שבמידה מסוימת  
 33 ההארה האלוקית נשאת נבדלת  
 34 מהעולמות, ו**אֵינן הַכּוֹנֵה עַל עֲצָם**  
 35 **בְּחִינַת ה'סוֹבֵב' כִּפִּי שְׁהוּא מוּבְדָל לְגַמְרֵי מְעוֹלָמוֹת**, כנזכר  
 36 לעיל אור ה'סובב' הוא אור אלוקי לא מוגבל ובבחינת האין-סוף יש את עצם  
 37 האור הבלתי מוגבל שהוא מובדל לגמרי מהעולמות כי העולמות המוגבלים  
 38 כמצאות מוגדרת ומוגבלת לא יכולים להכיל אותו אבל באמור כאן שקדוש'  
 39 הוא אור ה'סובב' אין הכוונה לעצמיות ומהות האור האין-סוף הבלתי מוגבל  
 40 **שְׁהַרֵּי עֲצָם בְּחִינַת ה'סוֹבֵב' נִקְרָא קְדֹשׁ מְלָה בְּגַרְמִיָּה<sup>16</sup>**,  
 41 בשונה מ"קדוש" שהוא תיאור המתייחס לדרגה כזו או אחרת ואומר שהיא  
 42 בבחינת קדושה והבדלה, על "קדוש" נאמר בוזהר הוא מילה בפני עצמה (כשם  
 43 עצם ולא כתואר) **מַה-שְּׂאִינֵן-כֵּן קְדוּשׁ בְּאוֹ"ו**, אחרי הדל"ת הַרִי
- הוא"ו מורה על ענין ההמשכה, כמבואר בחסידות לענין האות  
 וא"ו בשם הוי' שצורתה כקו ארוך מורה על המשכה והשפעה מלמעלה למטה  
 אלא שההמשכה והירידה וההתגלות של האור האלוקי ה'סובב' היא  
 בדרך הבדלה ולא בהתלבשות פנימית בעולמות ובנבראים, והוא  
 בחינת הקו מבואר בקבלה וחסידות  
 שכאשר עלה ברצונו של הקדוש-ברוך-  
 הוא לברוא את העולמות המוגבלים,  
 הוא צמצם את אורו הגדול הלא מוגבל  
 וכביכול 'סילק אותו הצידה' כדי לפנות  
 מקום (רוחני, כמובן) לבריאה, ולאחר  
 הליך זה הנקרא 'צמצום הראשון' חזר  
 והאיר באור מצומצם הקרוי 'קר' כי  
 הוא יחסית לאור האין-סוף הבלתי-גבול  
 הוא אור מועט ודק כמו קו אלא  
 שהכוונה לאור הקו כפי שהוא בתחילת  
 הארתו מאין-סוף (עצם הקו ולא  
 רק הארה והתפשטות ממנו) **כִּמוֹ**  
**שְׁהוּא עֲדִיין מוּבְדָל מְעוֹלָמוֹת**  
 וכדי שירד ויומשך בעולמות המוגבלים  
 עליו לעבור עוד שורה ארוכה של  
 צמצומים. ומזה מאור הקו נמשך  
 לאחר מכן, אחרי צמצום ומיעוט נוסף,  
 גם בחינת ברוך, דקאי על  
 בחינת 'ממלא', שהוא ענין  
 המשכת קו קצר ומצומצם  
 לפי ערך בהתאמה ליכולת הקליטה  
 והתפיסה של העולמות.  
 וענין ב' המשכות אלו של  
 "סובב כל עלמין" ו"ממלא כל עלמין"  
 כפי שהן פועלות פועלתן  
 ומשפיעות בנבראים התחתונים,  
 הנה מצד בחינת ה'סובב'  
 נעשה המשכת האור האלוקי  
 הבלתי-גבול בעולמות ובנבראים.  
 ואין הפונה על בלי-גבול ממש, שנברל לחלוטין מלהיות מאיר  
 ומתגלה בעולמות שהרי המשכה זו היא מבחינת קדוש בוא"ו,  
 שבה הקדושה לא מתיחסת למהות העצמית של האור ולא מבחינת  
 קדוש מלה בגרמיה שבה ענין הקדושה וההבדלה הוא עצם המהות של  
 האור, אלא הפונה היא על המשכת הבלתי-גבול כפי שהוא  
 בגדר ההגבלה, כלומר האור הבלתי-גבול לאחר שעבר צמצום מסוים כדי  
 להאיר ולפעול גם בתוך גדרים מוגבלים ועל-דרך מה שפיתוח<sup>17</sup> בין  
 יעודי הגאולה שנאמרו על ידי הנביאים והיה מספר בני ישראל לעתיד  
 לבוא כחול הים אשר לא ימד ולא יספר, הינו שהוא בגדר מספר